

ROZHODNUTÍ

V Praze dne 20. dubna 2016

Č. j.: MPO 16835/16/10200/01000

PID MIPOX020A303

Ve správním řízení o rozkladu podaném spolkem SODALES SOLONIS, z.s., se sídlem v Žebráku, Bratří Nejedlých 335, PSČ 26753, zastoupené Janem Šináglem, předsedou spolku (dále jen „žadatel“), proti rozhodnutí Ministerstva průmyslu a obchodu (dále jen „ministerstvo“) ze dne 18. března 2016, č.j. MPO 13526/2016, PID MIPOX01ZZUMR, kterým byla částečně odmítnuta žádost o poskytnutí informace podaná podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o svobodném přístupu k informacím“), jsem přezkoumal postup ministerstva v uvedené věci a na základě návrhu rozkladové komise (senátu pro věci svobodného přístupu k informacím) ustavené podle § 152 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, jsem podle § 152 odst. 5 písm. b) téhož zákona a se zřetelem na jeho § 90 odst. 5 rozhodl takto:

Rozklad se zamítá

a

rozhodnutí Ministerstva průmyslu a obchodu ze dne 18. března 2016, č.j. MPO 13526/2016, PID MIPOX01ZZUMR, se potvrzuje.

Odůvodnění

Žadatel se obrátil dopisem ze dne 27. února 2016 na ministerstvo s žádostí o informace podanou podle zákona o svobodném přístupu k informacím. Předmětem žádosti bylo poskytnutí informace o výši odměn náměstků ministra a ředitelů odborů ministerstva za rok 2015, a to v tabulce s uvedením jména a výše odměny, a dále poskytnutí informace o systému k určení výše odměn.

Ministerstvo na základě uvedené žádosti poskytlo žadateli informaci o výši odměn vyplacených náměstkům ministra a ředitelům odborů v roce 2015, a to v anonymizované podobě „náměstek ministra 1“ až „náměstek ministra 9“ a „ředitel odboru 1“ až „ředitel odboru 44“, a dále sdělení o systému ministerstva k určení výše odměn, a to dopisem ze dne 18. března 2016, č.j. MPO 13526/2016, PID MIPOX01ZZUIB. Dále vydalo dne 18. března 2016 rozhodnutí o odmítnutí části žádosti, v níž bylo požadováno zveřejnění jmen a příjmení jednotlivých náměstků ministra a ředitelů odborů. Toto rozhodnutí pak ministerstvo obsáhle odůvodnilo.

V první řadě v odůvodnění poukázalo na ochranu osobních údajů, jež má oporu v Listině základních práv a svobod (článek 10) a je dále upravena zákonem č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochraně osobních údajů“). Právě na tento zákon (mimo jiné) odkazuje § 8a zákona o svobodném přístupu k informacím, když stanoví, že informace týkající se osobnosti, projevů osobní povahy, soukromí fyzické osoby a osobní údaje povinný subjekt poskytne jen v souladu s právními předpisy upravujícími jejich ochranu.

Napadené rozhodnutí ministerstva se dále opírá o judikaturu Evropského soudního dvora, konkrétně o rozsudek (velkého senátu) ze dne 9. listopadu 2010 v.v. Volker und Markus Schecke GbR (C-92/09) a Hartmut Eifert (C-93/09) proti Land Hessen (dále jen „Schecke Eifert“). Soudní dvůr EU v případě Schecke Eifert přiznal právu na ochranu soukromí přednost před právem na informace a transparentností v případě, kdy docházelo k tzv. obecnému zveřejňování údajů (na internetu) všech osob, kterým byly poskytnuty veřejné prostředky (podpory) z EZZF a EZFRV a tyto částky navíc tvořily podstatnou část příjmů těchto osob, což veřejnosti umožňovalo činit závěry ohledně celkových příjmů těchto osob.

Ministerstvo při svém rozhodování vycházelo též z konstantní judikatury Ústavního soudu, soudní instance, která je jako jediná věcně příslušná k definitivnímu řešení otázek ve věci ústavně zaručených základních práv a svobod a v souladu s právem EU, jehož je judikatura Evropského soudního dvora nedílnou součástí, a provedlo test proporcionality (v širším smyslu). Ministerstvo v konkrétním případě zvažovalo, zda převažuje veřejný zájem na poskytnutí požadovaných informací o výši odměn náměstků ministra a ředitelů odborů ministerstva v žadatelem vymezeném rozsahu, tedy ve spojení se jménem a příjmením, nad jinou konkurující hodnotou, tj. základním právem tzv. dotčených osob na ochranu soukromí a osobních údajů. Ministerstvo dospělo k závěru, že objektivního smyslu a účelu § 8b zákona o svobodném přístupu k informacím – kontroly veřejné moci prostřednictvím možnosti získat informace o nejrůznějších okolnostech jejího fungování v oblasti hospodaření s veřejnými prostředky – bylo dosaženo již poskytnutím informací v rozsahu „obecné funkční zařazení, odměna“. Ministerstvo dospělo k závěru, že přidaná informační hodnota spočívající v dodatečném poskytnutí osobních údajů v rozsahu jméno a příjmení nemůže vyvážit závažnost zásahů do základních práv dotčených osob na ochranu jejich soukromého života.

Žadatel s uvedeným vyřízením své žádosti o informace nesouhlasil a podal proti němu rozklad. V něm odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. března 2014, č.j. 8 As 55/2012-62.

Na základě podaného rozkladu jsem napadenou věc jak po věcné, tak i po právní stránce v celém rozsahu přezkoumal.

Jak již bylo v odůvodnění napadeného prvoinstančním rozhodnutím uvedeno, Listina základních práv a svobod zaručuje v článku 17 odst. 1 svobodu projevu a právo na informace. Vzhledem k tomu, že toto právo nemůže být uplatňováno bez omezení (nejedná se o právo absolutní), stanoví se v odst. 4, že „Výkon těchto práv může být omezen zákonem, jde-li o opatření v demokratické společnosti nezbytná pro ochranu veřejné bezpečnosti a pořádku, zdraví a mravnosti nebo práv a svobod druhých“. Hranice práva na svobodný přístup k informacím jsou (mimo jiné) dána § 8a zákona o svobodném přístupu k informacím, který stanoví, že

„informace týkající se osobnosti, projevů osobní povahy, soukromí fyzické osoby a osobní údaje povinný subjekt poskytne jen v souladu s právními předpisy, upravujícími jejich ochranu“. Zde zákonodárce odkazuje na zákon o ochraně osobních údajů. Je nepochybné, že požadované informace jsou svojí povahou osobními údaji ve smyslu § 4 písm. a) citovaného zákona, podle něž se rozumí „jakákoliv informace týkající se určeného nebo určitelného subjektu údajů. Subjekt údajů se považuje za určený nebo určitelný, jestliže lze subjekt údajů přímo či nepřímo identifikovat zejména na základě čísla, kódu nebo jednoho či více prvků, specifických pro jeho fyzickou, fyziologickou, psychickou, ekonomickou, kulturní nebo sociální identitu“. Zákon o ochraně osobních údajů vychází ze zásady, že osobní údaje lze zpracovávat pouze se souhlasem subjektu údajů. V daném případě dotčené osoby souhlas neudělily. Ostatně, jak již bylo v napadeném prvoinstančním rozhodnutí ministerstva v jeho odůvodnění uvedeno (a jak je již uvedeno výše), ke stejnému závěru dospěl i Evropský soudní dvůr.

Nelze rovněž odhlédnout od konstantní judikatury Ústavního soudu, který vyžaduje (nejedná-li se o práva absolutní) ověření přiměřenosti (proporcionality) mezi použitým prostředkem zasahujícím do základního práva a sledovaným cílem ústavní relevance.

Ministerstvo zveřejnilo (na základě žádosti o informace) dne 7. dubna 2016 informaci týkající se mimořádných odměn (jež jsou též předmětem dotazu žadatele), a to, že mimořádné odměny byly uděleny za úspěšné splnění mimořádného, zvláště významného pracovního úkolu. Konkrétně je ve zveřejněné informaci uvedeno, že „k 31. prosinci 2015 skončilo devítileté programovací období Operačního programu Podnikání a inovace s celkovým objemem cca 90 mld. Kč. Vzhledem k tomu, že "hrozilo" nedočerpání prostředků EU v řádu miliard, bylo již v červenci 2015 rozhodnuto vedením ministerstva vypsát cílové odměny, včetně předem stanovených měřitelných kritérií pro zaměstnance zařazené do implementace tohoto programu. Do konce roku 2015 se maximálním úsilím, včetně přesčasové práce zainteresovaných zaměstnanců podařilo vyčerpat uvedené prostředky v plné výši 100 %. Tímto byly splněny veškeré podmínky pro výplatu cílových odměn.“.

Pokud se však týče požadavku na zveřejnění jmen uvedených pracovníků, dospělo ministerstvo na základě vážení dvou na roveň postavených ústavních práv k závěru, že přiřazení jmen k jednotlivým vyplaceným částkám odměn nepředstavuje z hlediska veřejné kontroly výkonu státní správy či hospodaření s rozpočtovými prostředky (tedy smyslem práva na informace) žádnou přidanou hodnotu. Tou může být pouze transparentní informace o pravidlech odměňování pracovníků ministerstva, stanovování pracovních cílů, včetně míry náročnosti jejich naplnění (ať již z hlediska odborných předpokladů, výkonnostních nároků nebo z pohledu související psychické zátěže).

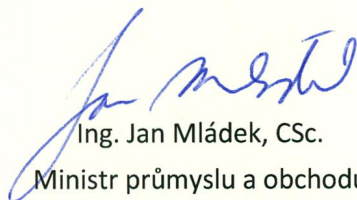
Zveřejnění jmen konkrétních vedoucích pracovníků nejen že samo o sobě nemá odpovídající vypovídací schopnost, ale je způsobilé vážným způsobem narušit osobní integritu dotčené osoby.

Vzhledem k výše uvedenému jsem podaný rozklad zamítl a napadené prvoinstanční rozhodnutí ministerstva potvrdil.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 152 odst. 4 téhož zákona, dále odvolat.

Ing. Jan Mládek, CSc.
Ministr průmyslu a obchodu

Ověřovací doložka konverze do dokumentu obsaženého v datové zprávě

Ověřuji pod pořadovým číslem **84214218-19195-160420085218**, že tento dokument, který vznikl převedením vstupu v listinné podobě do podoby elektronické, skládající se z **4** listů, se doslovně shoduje s obsahem vstupu.

Zajišťovací prvek: **bez zajišťovacího prvku**

Ověřující osoba: **Jaroslava Šilhánková**

Vystavil: **Ministerstvo průmyslu a obchodu**
Pracoviště: **Ministerstvo průmyslu a obchodu**
na Ministerstvu průmyslu a obchodu dne 20.04.2016

84214218-19195-160420085218